

Sygn. akt III Kow.583/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 11.06.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Tadeusz Stodoła

Protokolant st. sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego Z. M. s. D.** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§2 kkw

postanowił:

1. odmówić **skaz. Z. M. s. D.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 2 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 13.07.2012r., sygn. akt XIVW 1057/12; roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 28.02.2012r., sygn. akt IIK 1136/10; 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 10.07.2012r., sygn. akt IIK 1020/11;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany Z. M. złożył do Sądu wnioski o udzielenie przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną. Będąc na wolności chciałby podjąć pracę, by zabezpieczyć finansowo najbliższych.

Wniosek nie jest zasadny.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 15.05.2015r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna i nie wymaga jego pobytu na wolności.

Żona skazanego K. M. wraz z dziećmi zamieszkuje w S. przy ulicy (...). Rodzina zajmuje 2 pokojowy lokal na parterze kamienicy. Mieszkanie to jest po remoncie, wyposażone w instalację gazową i elektryczną.

Niewątpliwie, warunki socjalno bytowe panujące w mieszkaniu umożliwiają domownikom prawidłową egzystencję.

Aktualnie, żona skazanego pracuje zarobkowo. Jest zatrudniona na 1/8 etatu w sklepie 'F.' przy ulicy (...) jako kasjer-sprzedawca. Objęta jest również wsparciem Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie. Pobiera zasiłki w wysokości 400 złotych, alimenty wynoszące 1000 złotych oraz świadczenia rodzinne w kwocie 369 złotych. Nadto, wymieniona przez okres wakacji pracowała zarobkowo na rynku warzywnym, handlowała kwiatami w U., w 2012r. natomiast przebywała w Niemczech, gdzie pracowała w hotelu jako pokojówka.

Należy więc zauważyć, że K. M. posiada środki do życia.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, udzielenie skazanemu przerwy w karze celem pomocy finansowej żonie, nie jest celowe. Wymieniona, w miarę swoich możliwości radzi sobie w codziennych sprawach, a środki finansowe jakie uzyskuje z

pracy oraz Opieki Społecznej pozwalają jej dość normalnie funkcjonować, w tym zaspokajać swoje niezbędne potrzeby materialno-bytowe.

Z wywiadu środowiskowego nie wynika również, aby żona skazanego wymaga natychmiastowej opieki osób trzecich. W związku z rozpoznaniem nerwicy lękowej i dolegliwości bólowych kręgosłupa nie może wykonywać ciężki prac fizycznych, a jak idzie do pracy to pomocy udziela jej sąsiadka, która także opiekuje się swoim małoletnim synem.

Przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter wyjątku od zasady nieprzerwanego odbywania kary pozbawienia wolności, a więc przesłanki jej udzielania muszą być ściśle interpretowane. Dopóki, zatem istnieje przekonanie, że obecność skazanego na wolności nie jest absolutnie konieczna, a jedynie wskazana do realizacji określonych celów, dopóty udzielenie przerwy nie jest uzasadnione. Pogląd ten wyraził Sąd Apelacyjny w Lublinie w postanowieniu z dnia 25.03.2009r., sygn. akt II AKZw 223/09, a Sąd penitencjarny w pełni go podziela.

Niemożność uczestniczenia skazanego w codziennym życiu rodziny, czy udzielania niezbędnej opieki swoim bliskim, jest zwykłą i naturalną konsekwencją odbywania kary w warunkach izolacji. Dopuszczając się przestępstw, skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w warunkach izolacji, celem odbycia kary. Musiał mieć zatem świadomość konsekwencji swojego zachowania.

Odnosząc się natomiast do okoliczności dotyczącej chęci zapewnienia żonie środków do życia to należy bez wątplenia uznać, że nie stanowi ona ważnego względu, który przemawiałby za udzieleniem mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Skazany bowiem może to uczynić zarówno w czasie odbywania kary podejmując odpłatną pracę za zgodą Dyrektora, jak też po jej zakończeniu i opuszczeniu zakładu karnego.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w Lublinie z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKZw 446/09). Z opinii Dyrektora AŚ S. wynika, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności za przestępstwa z art.286§1kk, art.297§1kk, art.271§3kk, art.270§1kk, art.271§1kk. Obecnie też toczą się wobec niego kolejne postępowanie karne prowadzone przez Sąd Rejonowy w S. w sprawie XIV K 546/14 i Sąd Okręgowy w S.w sprawie II K 51/13. To świadczy o tym, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, posiadającym utrwalone skłonności do popełnienia czynów tego rodzaju.

Biorąc więc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Z tego też względu, uznając wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w karze za niezasadny, postanowiono jak wyżej.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw uznając, że ich uiszczenie w aktualnej sytuacji materialnej skazanego byłoby zbyt uciążliwe.